

[Finansministeren]

hr. Thorndahl refererede til, har jeg ikke noget grundlag for at anfægte.

**Jørgen Jensen (DKP):**

Det forbavser mig ikke, at fremskridtspartiet stiller spørgsmål, som antyder, at det i og for sig er til positive formål, lånene optages. Vi har ikke benægtet, at en del af den låntagning, der finder sted, bliver geninvesteret. Det er ikke det, der er problemet. Belåningen er langt større end det tal, jeg har nævnt på de ca. 20 mia kr. på de to år.

Men det, der er sagen, er: hvor meget af det går ud i forbrug igen? Her vil jeg godt henvise til det sidste nummer af *Finanstiden* fra 16. marts 1979, som har en lederartikel om ejendomspriser og afgifterne, hvor man gennemgår nødvendigheden af at gribe ind, og hvor man slutter med, at det jo også kunne forhindre, at de fortsat stigende ejendoms-værdier ved salg eller belåning omsættes til likvid købekraft med en yderligere forringelse af betalingsbalancen til følge. Det er bl. a. det, der er baggrunden for, at vi bliver ved med at bore i dette forhold.

Man siger, at det er væsentlig mere begrænset end det, kommunisterne peger på. Vi har altså peget på et beløb på mellem 20 og 24 mia kr., og vi har også nævnt, at det er 6 pct. af det forbrug, som befolkningen har. »Væsentlig mere begrænset«, hvad er det? Må jeg spørge: er det så 2 pct., eller er det 3 pct.? Det, som vi ønsker at få at vide, er altså, i hvilket omfang det er med til at belaste vores økonomi, i hvilket omfang det er med til at belaste mulighederne for, at den arbejdende befolkning kan udvide sit forbrug. Det er det, der er spørgsmålet, og derfor vil jeg godt spørge: er det sådan, at ministeren mener, det er 2 pct.?

**Tredje næstformand (Ninn-Hansen):**

Jeg skal endnu en gang anmode om, at spørgerne undlader at omtale andre spørgeres spørgsmål eller hensigter.

**Finansministeren (Heinesen):**

Som jeg nu har sagt til hr. Jørgen Jensen to gange, er det altså ikke muligt at angive en bestemt procent så eksakt, som hr. Jørgen Jensen gerne vil have mig til, men jeg kan i hvert fald sige, at et beløb af størrelsesordenen 6 pct. af det samlede forbrug – nu står

der altså i hr. Jørgen Jensens begrundelse »forbrugsudvidelse«, men jeg går ud fra, at det er en fejl, og at hr. Jørgen Jensen mener 6 pct. af det samlede forbrug – er der efter vores bedste skøn ikke tale om.

Men vi er ganske enige om, at der kan ligge et problem for stabiliteten i den økonomiske udvikling, og det er altså også baggrunden for, at regeringen arbejder med en værdistigningsafgift.

Hermed sluttede spørgsmålet.

16) Til *finansministeren* af:

**Jørgen Jensen (DKP):**

»Når regeringen som grundlag for holdningen til overenskomstfornyelserne sætter en grænse i forbrugsudvidelsen til 1-2 pct. = 2 mia kr., er der så regnet med en fortsat forbrugsmulighed gennem belåningen i værdistigningen på jord og fast ejendom?«  
(Sp. nr. 728).

Skriftlig begrundelse.

Omfanget af forbrugslån kan diskuteres som rejst i et andet spørgsmål, men normalt accepteres, at der optages forbrugslån med sikkerhed i værdistigningerne på jord og fast ejendom. Som følge heraf må en politisk fastsættelse af det samlede forbrug også bygge på en løsning af dette problem.

**Finansministeren (Heinesen):**

Hvis vi ser på erfaringerne fra 1977 og 1978, hvor det samlede private forbrug kun viste meget små forskydninger, selv om der skete en betydelig stigning i pengeinstitutternes långivning både til lønmodtagere og til pensionister, så tyder det ikke på, at der under de nuværende forhold er nogen nær sammenhæng mellem udviklingen i lønmodtagernes låntagning og udviklingen i deres forbrug. Jeg tror, en væsentlig del af forklaringen på dette fænomen ligger i, at en betydelig del af långivningen i 1978 blev anvendt til udbetalinger ved køb af fast ejendom og til indfrielse af tidligere optagne prioriteter.

Ved udarbejdelsen af den økonomiske oversigts skøn for 1979 har man forudset en stort set uændret opsparingskvote, da man ikke forventer markante forskydninger i dette mønster i forhold til tidligere år. Med de